

Bruksela, dnia 29/10/2010
C/2010/4313

Szanowny Panie Marszałku!

Komisja z zadowoleniem przyjmuje opinię wydaną przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącą wniosku Komisji COM(2010)61.

Komisja odnotowuje treść opinii Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którą wyżej wspomniany wniosek Komisji nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

W związku z tym Komisja pragnie wyjaśnić, że wspomniany wniosek zmienia rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiające agencję Frontex, zmienione w 2007 r. rozporządzeniem (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy, dla których podstawę stanowiły odpowiednie postanowienia Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, tj. art. 62 ust. 2 lit. a) i art. 66.

Artykuł 74 stanowi, że Rada przyjmuje środki w celu zapewnienia współpracy administracyjnej między właściwymi służbami państw członkowskich w dziedzinach, o których mowa w niniejszym tytule, jak również między tymi służbami a Komisją.

Postanowienia art. 77 ust. 1 lit. b) i c) upoważniają Unię do rozwijania polityki mającej na celu zapewnienie kontroli osób i skutecznego nadzoru przy przekraczaniu granic zewnętrznych oraz stopniowe wprowadzanie zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi.

Komisja jest głęboko przekonana, że niniejszy wniosek mieści się w granicach określonych powyższymi przepisami, a w szczególności jest zgodny z kompetencjami dzielonymi zawartymi w Traktacie, ponieważ państwa członkowskie w dalszym ciągu odpowiadają za kontrolowanie swoich zewnętrznych granic. Przede wszystkim wniosek utrzymuje zasadę, zgodnie z którą w kontekście działań koordynowanych przez Agencję zaproszeni funkcjonariusze mogą wykonywać zadania i korzystać z uprawnień jedynie na polecenie i, co do zasady, w obecności funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego. Decyzje o odmowie wjazdu zgodnie z kodeksem granicznym Schengen podejmują wyłącznie funkcjonariusze straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego. W związku z tym uprawnienia decyzyjne lub wykonawcze w tej kwestii są przeniesione na Agencję Frontex.

Sz. Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa

Cele niniejszego wniosku polegają na dalszym rozwijaniu zintegrowanego zarządzania współpracą operacyjną przy jednoczesnym przestrzeganiu tych samych fundamentalnych ograniczeń wynikających z obowiązujących przepisów. Państwa członkowskie nie mogą osiągnąć tych celów w stopniu wystarczającym.

Komisja pragnie także udzielić dodatkowych wyjaśnień w związku ze szczegółowymi uwagami zawartymi w opinii Senatu Rzeczypospolitej Polskiej dotyczącymi zmian wnioskowanych do odpowiednio art. 3, 3a, 3b, 3c i 7, a mianowicie:

- możliwość inicjowania wspólnych działań stanowi już część obecnego mandatu Agencji Frontex; rozpoczęcie wspólnych działań jest zawsze zależne od zgody przyjmującego państwa członkowskiego;
- plan operacyjny jest sporządzany przez dyrektora wykonawczego w porozumieniu z przyjmującym państwem członkowskim; bez zgody przyjmującego państwa członkowskiego operacja nie może być rozpoczęta;
- decyzja dotycząca profilów i liczby wspólnych zespołów wsparcia Fronteksu jest podejmowana przez zarząd Fronteksu, w którym reprezentowane są wszystkie państwa członkowskie; podobny przepis znajduje się ponadto w rozporządzeniu (WE) nr 863/2007 ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji; ponadto państwo członkowskie może odmówić rozmieszczenia funkcjonariuszy straży granicznych, jeżeli dane państwo członkowskie styka się z wyjątkową sytuacją, która poważnie utrudnia mu wypełnianie zadań krajowych; innymi słowy nie istnieje ryzyko, aby operacje Fronteksu mogły wpływać destabilizująco na krajowe systemy ochrony granic;
- w przypadku gdy Agencja przekazuje do rozważenia swoje opinie na temat poleceń wydanych przez przyjmujące państwo członkowskie, uprawnienia przyjmującego państwa członkowskiego pozostają całkowicie niezmienione, gdyż nie jest ono zobowiązane do uwzględnienia takich opinii; przepis ten jest ponadto podobny do przepisu znajdującego się w rozporządzeniu (WE) nr 863/2007 ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji;
- rozmieszczenie wyposażenia technicznego może nastąpić dopiero po jego udostępnieniu przez państwa członkowskie na wspólnie ustalonych zasadach i warunkach; nabycie lub leasing wyposażenia wymaga zgody zarządu.

Komisja ma nadzieję, że powyższe wyjaśnienia okażą się satysfakcjonujące wobec oczekiwań Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z tym, co wyraził on w swojej opinii.

Z poważaniem

